

דברים בטקס הזיכרון בבית הספר נעורים ב- 26.4.09

המשורר נתן יונתן, ששכל את בנו ליאור ז"ל במלחמת יום-כיפור, כתב את השורות הבאות:

"אֲבִדְנוּ כָּל אֲשֶׁר יָקָר הָיָה
וְנִשְׁתַּוְּקָה אֶת הַמִּילִים שֶׁשִּׁכַּחְנוּ,
נַעֲמִיד פָּנִים גָּאוֹת. נִלְמַד לַחַיּוֹת עִם הָאֲמֹת הַמֶּרֶחַ
וְכִמּוֹ סַפְּנִים וְנִתְיָקִים נִפְלִיג, כָּאֵילוֹ בְּלִי מוֹרָא,
לֵב-הַיָּם אֶל עֵין-הַסַּעֲרָה".

השורות הללו מבטאות היטב את רחשי הנפש השכולה, את מועקת האובדן שאין לו תמורה, המועקה המתמדת השוכנת עמוק בקרביים; ומנגד – את ההכרח לחיות עם השכול, לקום בכל בוקר מחדש, ללבוש פנים שאינם מסגירים את שברון-הלב, להתנהל כלפי-חוץ כאילו כרגיל, למרות שאין לו תקנה.

עמדתי בחיי לא אחת מול הורים שכולים, אלמנות ויתומים. ראיתיכם נושאים בגאון את אבלכם וכאבכם, ראיתי התמודדות רבת-עוצמה, כבוד, ואצילות-נפש הראויים להוקרה ולהערצה.

ערב יום הזיכרון וערב יום עצמאותה ה-61 של מדינת ישראל, בהתייחדנו עם יזהר, מיטל, זוהר, אלעד, יוחאי, בת אל, שרון ומיקי, נושיט לכם אנו, תושבי קריית ביאליק, יד מחבקת ואוהבת לכם, למשפחות השכולות.

יהי זכר יקיריכם ברוך עם זכר כל שאר הנופלים במערכות ישראל. ננצור את זכרם בחיי התרבות והיצירה של עירנו קריית ביאליק.

אלי דוקורסקי

ראש העיר